

nansielle Grunde, fordi det er en Nødvendighed for overhovedet at føre Forslaget igennem, at man indskrænker Musikken saaledes, at der kun skal medgaa et Beløb af nogle og halvfjerdsindstyve Tusind Kroner dertil. Det var af finansielle Grunde, og fordi det var en Nødvendighed for overhovedet at føre de militære Forslag igennem, at dette skete. Det var en Betingelse, at saaledes skulde Musikken indskrænkes, ellers kunde man ikke gaa med til at stemme for Forslaget, og formodentlig i Tillid til, at Musikken blev indskrænket, stemte Regeringspartiet for Lovforslaget. Men efter at de militære Love nu ere gennemførte, kommer man igen og stiller Forslag om Forøgelse af Musikken. Det er mod Tro og Love.

Forsvarsministeren (Berntsen): Maa jeg blot sige, at der er taget Hensyn til de finansielle Forhold, idet den Musik, der fandtes i Hæren, før Hærloven af 1909 blev vedtagen, kostede over 400,000 Kr. aarlig. Ved Hærloven reduceredes Udgiften til Musikken straks med 325,000 Kr., og her er den reduceret til i alt 225,000 Kr. eller kun 150,000 Kr. mere end efter den gældende Hærlov. Saa der er taget alvorlige finansielle Hensyn ogsaa i dette Lovforslag.

Slengerik: Nej, der er ikke taget de Hensyn, der vare Forudsætningen, den Gang man stemte for de militære Love i Tillid til, at Musikken vilde blive indskrænket, saa at den ikke skulde komme til at koste mere end 75,000 Kr. aarlig.

Ordføreren (Carl Hansen): Maa jeg gøre opmærksom paa, at den Afstemning, det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) her siger til, er den, der fandt Sted i Foraaret 1909. Den Afstemning, der i Folketinget foretoges over Hærloven i September Maaned, efter at Sagen var kommen tilbage fra Landstinget, indbefattede ogsaa Spørgsmaalet om Musikken, men da tog Folketinget ligesom Landstinget et andet Standpunkt, end det havde taget i Foraaret, nemlig det, at Spørgsmaalet skulde udsættes og overvejes endnu en Gang. Man vedtog at bevare Musikken omtrent i det Omfang, hvori den hidtil

bestod, og indsatte den Bestemmelse, at den skulde ophøre den 1. April 1911. Det var det, man den Gang stemte for, og Aarsagen til, at der blev stemt saaledes, Aarsagen til, at Spørgsmaalet blev udsat, var, at vi vilde have Lov til at staa frit overfor dette Spørgsmaal indtil 1911. Det er det, der nu er sket; vi have været frit stillede overfor Spørgsmaalet i indeværende Samling. Vi ere ved anden Behandling blevne enige om at bevare Musikken i et vist Omfang, jeg synes, vi skulde holde det Standpunkt fast ogsaa ved tredje Behandling, det vil jeg anbefale.

Slengerik: Den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at den ene Afstemning fandt Sted i Foraaret, den anden i September 1909. Jeg indrømmer straks den ærede Ordfører, at her er Fingeren sat paa det centrale Punkt. Naar der er et halvt Aar mellem to Afstemninger, forstaar jeg udmærket godt, at Regeringspartiet har svinget i den Grad, som det har været Tilfældet ogsaa med Hensyn til Militærmusikken.

K. M. Klausen: Den højtærede Minister mener, at det, der her foregaar, er ærlig Politik, og deri har han formelt Ret, for saa vidt som det er paa parlamentærisk Maade, han søger at ændre Loven, men ellers synes jeg, at naar man har givet Løfter overfor Vælgerne om, at paa dette Punkt skulde der foretages en Besparelse, skulde man lade de bestaaende Love have Lov til at gælde og udføre dem ærligt og loyalt. Men det synes jeg ikke, man gør i dette Tilfælde, naar man nu gaar hen og forhøjer Udgiften til Militærmusikken saa betydeligt. Men for øvrigt opfatter jeg dette Lovforslag som en Hensyntagen overfor Højre. Regeringens Politik er i alle Maader afhængig af Højre, den lever af Højres Naade, og derfor er det naturligt, at den nu søger at behage Højre og vise Hensyn til Højre og kommer med dette Forslag, som selvfølgelig vil blive modtaget med Glæde og Velvillie i Landstinget.

Forsvarsministeren (Berntsen): Jeg maa protestere mod den Udtalelse, at Mo-